

॥ श्री लक्ष्म्यष्टकम् ॥

यस्याः कटाक्षमात्रेण ब्रह्मरुद्रैर्द्रपूर्वकाः ।
सुराः स्वीयपदान्यापुः सा लक्ष्मीर्मे प्रसीदतु ॥ १ ॥

याऽनादिकाकालतो मुक्ता सर्वदोषविवर्जिता ।
अनाधनुग्रहाद्विषणोः सा लक्ष्मीर्मे प्रसीदतु ॥ २ ॥

देशतः कालतश्चैव समव्याप्ता य तेन या ।
तथाऽप्यनुगुणा विषणोः सा लक्ष्मीर्मे प्रसीदतु ॥ ३ ॥

ब्रह्मादित्योऽधिकं पात्रं केशवानुग्रहस्य या ।
जननी सर्वलोकानां सा लक्ष्मीर्मे प्रसीदतु ॥ ४ ॥

विश्वोत्पत्तिस्थितिलया यस्या मंदकटाक्षतः ।
भवन्ति वल्लभा विषणोः सा लक्ष्मीर्मे प्रसीदतु ॥ ५ ॥

यद्गुपासनया नित्यं भक्तिज्ञानादिकान गुणान् ।
समाप्नुवंति मुनयः सा लक्ष्मीर्मे प्रसीदतु ॥ ६ ॥

अनालोच्यापि यज्ज्ञानमीशादन्यत्र सर्वदा ।
समस्तवस्तुविषयं सा लक्ष्मीर्मे प्रसीदतु ॥ ७ ॥

અભીષ્ટદાને ભક્તાનાં કલ્પવૃક્ષાયિતા તુ ચા ।
સા લક્ષ્મીર્મે દદાત્વિષ્ટં ઋગ્વુસંઘસમર્ચિતા ॥ ૮ ॥

એતલ્લક્ષ્મ્યષ્ટકં પુણ્યં ચઃ પઠેદ્ભક્તિમાન નરઃ ।
ભક્તિજ્ઞાનાદિ લભતે સર્વાન કામાનવાપ્નુયાત ॥ ૯ ॥

વૈષ્ણવેભ્યઃ પ્રદાતવ્યમેતત સ્તોત્રં પ્રયત્નતઃ ।
અવૈષ્ણવાય ચો દદ્યાત મોહાત સ બ્રહ્મહા ભવેત ॥ ૧૦ ॥

॥ ઈતિ શ્રીશ્રીમુષ્ણાચાર્યકૃતં શ્રીલક્ષ્મ્યષ્ટકમ ॥